

[Alice Faber]

meget brug for hjælp som en selvmordstruet sindslidende. Hvis det kan lade sig gøre klart at beskrive, hvad det er for nogle tilstande, som kunne kræve et indgreb i form af administrativ frihedsberøvelse, ville det hjælpe meget på vores afklaring i forhold til særlovgivningen. Jeg fik ikke rigtig fat i, om afklaringen omkring særlovgivningen/sindssygelovgivning var med i kommissoriet, men for os er det i hvert fald vigtigt, at det er med.

Vi er i alle tilfælde enige i, at sindssyge principielt skal have samme rettigheder som andre, hvad vi var inde på tidligere.

Vi synes også, det er vigtigt, at der i overvejelserne kommer til at indgå noget om, hvor de frihedsberøvede skal anbringes. En svært sindslidende må aldrig nogen sinde ende i detentionen, men det må en selvmordstruet sindslidende heller ikke. I det hele taget er det vigtigt at gøre sig klart under udvalgsarbejdet, som jo går forud for en ændret lovgivning, hvad det er, man gør med de sindslidende, og hvorfor man gør det – som Steen Borberg og Anton Aggernæs skriver i det brev, som er aftrykt i forslag nr. B 71.

Vi er i forbindelse med overvejelserne om en særlovgivning bange for, at man kan komme i den situation, at ikke-veltilpassede i forhold til de normer, som gælder i samfundet, eventuelt kan tvangsanbringes. Med den hetz, der foregår mod nogle grupper i samfundet, f.eks. BZerne og punkterne og også nogle gange over for narkomaner og alkoholister, er vi bange for, at administrativ frihedsberøvelse eventuelt også kan komme på tale over for dem, altså ud over når det gælder sindslidende.

I beslutningsforslag nr. B 72 synes vi at alle 7 punkter er vigtige. Vi er også opmærksomme på, at nogle af punkterne kræver øget personalenormering. Vi ved, hvilke vanskeligheder der ligger i det i disse tider, men det er meget spændende at se, hvordan man vil prioritere for at forbedre de sindslidendes vilkår, og om der kommer mere personale. Vi går i hvert fald ind for det fra SFs side.

I punkt 3 står, at folk, der er anbragt i sele, har ret til en fast vagt. Vi bryder os ikke om, at folk er anbragt i en sele, og at personalet så er nødt til at gå ud og lukke døren. Jeg har lige været på hospitalet i Middelfart, og de lader pænt døren stå, men den for-

nemmelse at ligge alene og have sele på synes jeg ikke vi kan være bekendt at lade nogen have.

Vi synes i hvert fald, at alle forslag skal gennemføres så hurtigt som muligt. Justitsministeren var inde på, at de, der bliver indlagt frivilligt, aldrig nogen sinde kommer på lukket afdeling. Det gør de altså på nogle hospitaler. Jeg ved godt, at man er gået væk fra det de fleste steder, men jeg synes, at vi skal være opmærksomme på, at der er nogle steder, hvor de stadig væk gør det.

Vi synes også, at forslagene er meget vigtige, fordi de tvinger til nogle overvejelser, som vi mener at der er stærk brug for, når vi taler om behandling af de sindslidende. Jeg kan f.eks. ikke forstå, at man på nogle psykiatriske hospitaler kan undgå at tage alle personalekategorier med i behandlingsplanen og den løbende behandling af patienterne. De holdninger, der ligger bag ved en sådan behandlingsfacon, kan måske komme mere frem i lyset og derved blive revideret i forhold til en tankegang, som klart tager afstand fra den umyndiggørelse og diskriminering af sindslidende, som ligger i, at der kun er én eller to på et hospital, der kan bestemme, hvad der er bedst for patienterne.

Beslutningsforslag nr. B 73 om registrering af sindslidende. Vi må hurtigst muligt have fjernet registreringen i politiets registre ved tvangsindlæggelse, og jeg er meget glad for justitsministerens udtalelse om, at det er med i kommissoriet og oven i købet bliver behandlet hurtigt, så vi kan få det ændret.

Hvad er det egentlig, man registrerer, ud over navn, dato og CPR-nummer? Det vil jeg gerne vide noget om. Hvad er det for nogle bløde data, der er med? Vi er i hvert fald meget bange for den samkøring af registre, som sker nu, og vi synes, det er vigtigt at få at vide – de sindslidende kan jo ikke selv få det at vide – i hvor stor udstrækning man registrerer tidligere adfærd osv. i disse registre.

At der skal være egenindsigt i det fælleskommunale centralregister, er også indlysende. Jeg følte mig ikke helt tilfreds med justitsministerens bemærkninger herom. Det er måske rigtigt, at lægen skal være med til at fortælle, hvad der står i registrene, men vi må bort fra den formynderiske holdning. Den formynderiske holdning, der f.eks. for nogle år siden var fra lægernes side over for